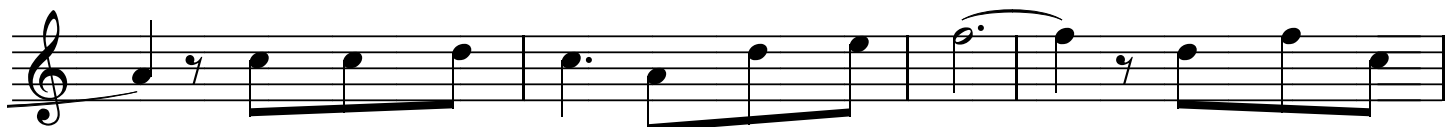

Mẹ Là Suối Nguồn

Xuân Đàn

Dòng suối xưa con hằng đêm tắm mát. nay cạn
khô trơ sỏi đá thời gian, con muôn nơi với tháng ngày phiêu
dạt, về dòng sông xưa nhưng thấy thiếu vô cùng.
Tuổi thơ con bao lần làm mẹ khóc, nhưng đêm
dài Mẹ thức trắng vì con, để cho con mọi ngày dần khôn
lớn, ơn nghĩa dư đầy bao đời con trả xong.
Mẹ là dòng sông, mẹ là suối nguồn. Mẹ là bầu
trời mẹ là gió lộng. Mẹ là đại dương mẹ là biển
rộng. Con mất mẹ rồi tất cả hư không.

Mẹ là mây trời lời ru ấm áp. Mẹ van âm

thầm theo bước con đi. Dù có gian nguy chân con không

mỏi. Con mất Mẹ rồi, chan vội nhớ mong.

Dòng suối xưa nay nằm im bên vắng, hoang lạnh

sương vương cỏ với rừng cây, con đi xa kiếp sống đời lăng

bạt, tim về lời ru nhưng thấy thiếu vô cùng.